

Leidžia Spaudos b-vė „Šviesa“
Redakcijos ir Administracijos adresas:
„LIETUVIS BRAZIL.“
Rua Bandeirantes, 92 (Bom Retiro)
Caixa postal, 1764.
S. Paulo.

LIETUVIS BRAZILIJOS

JORNAL LITHUANO

Atsk. numeris 300 reis
Prenumeratos kainas
Brazilijoje metams—10\$000
pusel — 6\$000 atskiriems mėnesiams po 1\$000
Užsienin: metams — 20\$000
pusel metų 12\$000.
Redaguoja
L. Gaigalas.

4-ji METAI.

SÃO PAULO, 1932 m. Rugpjūtis - Agosto mėn. 27 d.

NR. 34 (190)

Mūsų lin- kėjimai.

Š. m. 30 d. laivu „Monte Saralente“ išvyksta Lietuvos mūsų spaudos b-vės „Šviesa“ narys ir prietelius p. Juozas Gaurilius Lietuvos Konsulato São Paulo Sekretorius.
Atsiveikinti laikraščiai su save auolatinių bendradarbių ir bendraminčių labai sunku, nes vargiai jį kas greita laiku sugebės pavaduoti... O juk įvairių mūsų būrelių tiek neskattingas, kad ir vieno aktyvaus nario netekimas mums didelė skriauda.
Žmonų likimas mums nesuprantamas: visai netikėtai mes prieš tris metus susilaukėm save kolonijoje aktyvų darbininką — inteligentą, visškai nelauktai jis mus vėl apleidžia.

Šiais kelioms atsisveikinimo žodžiais „Šviesos“ b-vė nesima vertinti p. Juozas Gauriliusu pasityvusio darbo mūsų kolonijos naudai, — teks aums kita kartą plačiau apie jį išistarti, tačiau reikėdami jam savo dėkingumą, mes norime bent paliekti jam mūsų mylimąjį Tėvyneį laimes.

P. Juozas Gaurilius mums buvo kaip toji pavasarį skelbianči lakūtutė, kuriai niekas nebuvo svetima šioje svetimėje padangėje. Būdamas priristū prie kasdienio, labai įkirusio darbo Konsulato, jis rasdavo laiką pasivėsti ir mūsų kolonijos visuomeniniam darbu.

Tai juk nebuvo jo tiesioginė pareiga, bet gražus ir kilnus noras saviesiems padėti nešti sunkią likimo lentą našią.

Bedirbėdamas mūsų tarpe kultūros darba, jis pafino ir suprato mūsų vargus ir lukesčius, mūsų svajones ir troškimus, todėl būkime tikri kad ir Tėviškūna sugrįžęs jis visuomet bus tik mūsų prieteliu, mūsų draugu.

Šitos minties vedini, mes liukiame p. J. Gaurilijui laimūžės gimtoje padangėje ir to vienintelio sielos džiaugsmo, kad tris lūtas metus jis visą naują sąjės gerio ir gražio grūdus, iš kurių sąjėlis ir liangs visos mūsų kolonijos kultūrinio gyvenimo „Šviesos“ fiburėlis.
„Šviesos“ B-vė.

Kronika.

PASKUTINIS IŠ ĮVAIRIU FRONTU ŽINIOS

Vietos laikraščiai praneša, kad paskutinių dienų bėgyje visuose frontuose nieko naujo. Kiek didesni susirėmimai eina vakarų fronte apie Mecoca, Osconde ir Eleuterio, Diktatoriškai kariuomenė daro kan smarkiūs puolimus, kurie konstitucionalistų sekmingai atmušti. Nekuriose vietose puolusių jėgos pralaužė diktatoriškieji frontai, paimdami į nelaisvę kapitoną Leopoldo Dica Coelho ir nemažą skaičių kareiviu.

ŽINIOS IŠ RIO DE JANEIRO

26. VIII. Estado paskelbė vieną pasikalbėjimą su grįžusiu iš Rio de Janeiro vienu žymiu asmeniu, kuris pra-

nošė, kad paskutiniu laiku respublikos sostinėje jaučiama didelė simpatija ir pritarimas konstitucionalistams, nors federalė valdžia griežčiausiais priemonėmis stengiasi tautai auslopioti. Visas miestas apstatytas trigubai padidintu skaičiumi viešosios ir nemažesniu skaičiumi slaptosios policijos. Juriški tarpe varoma didelė propaganda prieš dėti prieš sukiliū, nors kol kas laivybos laikosi neutraliai. Labai daug areštuota žymosiu veikėjų ir kariuomenės vadų. Kiekvieną dieną mieste gatvės užpildtos atsisaukiamais raginančiais visuomenė prieš sukilimo, ir reikalaujamais Getulio Vargas pasitraukti, perduodant valdžią admirolui Grotogenas Guimaraes. Kiek tie gandai yra tikri, suaku pasakyti, bet vistiek reik manyti, kad susidariusi sąlyje padėtis, stumianti šalin į didesnę vargą, pradeda žmonėms nusibosti.

Jau atvažiuoja į Santos laivai

Paskutiniu laiku jau pradeda atvažiuoti į Santos uostą keleiviniai laivai 21 dieną buvo sustojęs prie Santos, Š. Amerikos laivas „Northern Prince“ atvežęs kelotą mūsų korespondentų 25 d. š. mėn. atvyko japonų laivas „Buenos Aires Maru“ kuriuo atvažiuo nemažas skaičius japonų emigrantų.

Geras sumanymas.

Pereitą kartą p. Jaunuolis, kalbėdamas apie Jaunimo organizaciją, be kitko, išreiškė savo nuomonę — įvesti mūsų laikraštį specialų jaunimui pašvęstą skyrių. Šis reikalas buvo senai buvo spaudoj keliamas ir buvo porą kartų pradėtas vykdyti, bet kaž kodėl pasirodžius keliuose numeriuose jis ir vėl išnykdavo.

Jaunimo skiriamas įvedimas laikraštį yra būtinas reikalas, ir šis p. Jaunuolio sumanymas turėtų būti jaunimo kiek galima remiamas, juo labiau, kad dar šiais, sunkiais laikais, mes negalime leisti atskiro, jaunimo reikalams pašvęsto laikraščio. Nėra abejonės, kad ateityje galėsime turėti ir atskirą jaunimo laikraštį, ar žurnalą (ir dar ne vieną), bet dabar turime skaitytis su sąlygomis ir daryti taip, kaip galima ir kiek galima.

Įvedus jaunimo skyrių, galima būtų plačiau gilvildinti visus, jaunimo gyvenimą liečiančius klausimus.

Jaunimas kaip tik yra parodęs daugiausiai darbe visuomeniniam ir kultūriniam gyvenime, jis ir toliau parodys. Todėl jo reikalai neturi būti visai užmiršti, ir užpakaly palikti.

Jaunimui pašvęstam skyriuje, jaunimas turėtų atkinti dalyvauti ir bendradarbiauti, kad šis naudingas sumanymas atneštų tikrą naudą ir kad jo, kaip jau ankščiau atsitiko, nereikėtų vėl išbraukti iš laikraščio puslapių.

Nemanau čia reikėti atskiros nuomonės dėl kitų p. Jaunuolio iškeltų minčių, nes mes nenorime bereikalingu diskusijų, kurios vargiai atneš kokią nors naudą, bet šiam jo sumanymui,

mes iš savo pusės pilnai pritariam.

Specialiam jaunimo skyriuje galima būtų plačiau pakalbėti ir pasvarstyti apie jaunimo organizaciją, apie kurią jau buvo ankščiau kalbėta. Bet to jaunimas ir šnip turi įvairių įvairiausių tikslų, siekiant, bet idėjų, kurie būtų keliami ir atvažiuojant jaunimo skyriuje.

Mes nesabejojame, kad „Lietuvis Brazilijoje“ Redakcija šio kilmės sumanyme neatmes ir jį įvykims. O visą jo pasisekumą priklausys nuo to, kaip patsai jaunimas jį tai atsilieps ir jį įvertins.

Jaunimas, norėdamas turėti iš to tikrą naudą, turi būtinai kuo plačiau siai jaunimo skyriuje bendradarbiauti ir iškelti savo mintis, tikslus, su-nanymas ir idėjas. Jei prie šio darbo, taip pat niekas norėms prisidėti, kaip prie daugelio kitų naudingų darbų, tai aišku, kad ir šiuo keliu einant, subūrti lietuviška jaunima bendram kultūriniam darbu bus sunku. Šnip ar taip vistiek kas nors daryti reikia, ir imtis tokių priemonių, kurios mums priemonės ir galimos.

Jei patsai jaunimas šį sumanymą mokės įvertinti ir jį kiek galint remstai nėra abejonės, kad jis bus labai naudingas, nes jame galės atsispiudėti visas mūsų jaunimo kultūrinis ir visuomeninis gyvenimas, kuris dabar yra ligšydu pridengtas ir daugeliumi mažai žinomas ir suprantamas.

Jame turėtų bendradarbiauti netik visi jaunimo veikėjai ir vadai, kuriu mes labai nedang teturime, bet ir visi, kam rūpi lietuviškas, tautinis ir kultūrinis jaunimo ir, bendrai lietuvių išeičių gyvenimas.

Jame galėtų plačiau atvažiuoti savo darbą ir veikimą ir dabartinės jaunimos organizacijos, kurios, nors ir silpnokai, vis tik šiek tiek veikia ir kurių darbas ir veikimas, lygini knip ir neorganizuoto jaunimo mažai kam žinomas, ypač gyvenantiems toliau no São Paulo miesto.

Šis naudingas jaunimui sumanymas, turėtų būti artimiausiu laiku įvykdytas gyvenimam ir prie jo turėtų šiokiu, ar tokiu būdu visas lietuviškas jaunimas, kuris randasi Brazilijos padangėje prisidėti.

R. Kymantas.

PASALYJ

Kinai nerimauja dėl Japonų

Generolas Chang Sue Liangas išsiuntinėjo į Kinijos kariuomenę ir visuomenę atsisaukimus, ragindamas visą tautą būdėti sargyboje Kinijos valstybės sienų, kurios, nes grėšia rimtas pavojus iš japonų įsivaikėjusių Mandžiūrijos srityse ir grąsinančių užimti Kinijos Imperialistinę sostinę Pekiną.

Iškasė senovės daiktų.

Italijoje, Goltogirone provincijoje netikėtai įškasta senovės daiktų — molinių vazų, bronzos kardų ir kit. Archeologų manymu tie daiktai esą iš 12 amžiaus prieš Kristaus gimimą.

Jaunime, gerb- kime save!

Paskutiniu laiku mūsų kolonijos prieteliams yra daug išaušo apie lietuvių organizacijas, ypač „Šviesos“ jauniukų bet patiesus visuomenės laimes j atskirus do oves, meno, kūno ir dvasios kultūros sūreitus. Tuo reikalu ir aš noriu šiek tiek išsitaru.

Každėdamas daugiau jaunimo organizacijas tiečiaiū klausiu, norin žvilgtelėti jį veikimas ir padaryti viešų kitą patašą mūsų jaunimui.

Gerai jau visiems yra žinoma, kad S. Paulo miesto srityse veikia net kelios oficialės jaunimo organizacijos, k. a. - Sporto Sga „Lithuania“, Dainos meno draja „Viltis“, Švietimo ir kultūros draja „Žiburys“ ir t. p. Iš vien tik jų pavadinimų matyti, kuri organizacija, kokioje srityje ir kokį darbą dirba. Sporto Sga turi sau už tikslą įvairiais sportiniais pratimais ir priemonėmis, tobulinti, kelti kūno kultūrą. Jos futbolo komanda kas sekma dienis, turi su įvairiais futbolistų klubais rungtynes kurias dažniausia laimėja. Vadinas, jį šį tą veikia. Dainos - meno draja „Viltis“, ankščiau turėjusi vgrda „Šv. Cilijos choras“, apie trejus metus giedojusi bažnyčioje, per įvairias iškelnes, pamihėjimus; rengdama koncertus, didesnius vakarus, taip pat yra daug padarbusiū kolonijos labui.

Bet ką gi veikia Švietimo kultūros draja „Žiburys“, kurios vardas taip gražiai skamba ir obalsis „švieskis ir švieskis“? Jau greit dveji metai kai jį gyvuoja, bet darbo vaisių jokių nematyti. Kas yra matęs ar girdėjęs iš šios draugios, kad jį ką būtų padariusi tokiu, kas veda žuogų į kulturingą ir šviesia ateitį? Dar pradžioje surengta visinas kitas vakarėlis, kurie jokiū būdu neatroja to, ka žada jos obalsis. O paskutiniu laiku ir tie vakarėliai virto prapratomis tanculikonis, kuriose ne tik padorėsimama žuogui bet ir bendrai lietuviui drovu pasirodyti, nes ten brailiai viešpatuoja. Mūsų jaunimui iš to jokios naudos nėra ir vargiai ar kada bus.

Nenoriu aš čia apkalbėti. Nenoriu griauti organizacijos, bet kad taip yra. Užtenka karta j tokias pramožas uželti, ir aiškiai matyti kokią kultūra mūsų jaunimui jos skiepja, o ypač meigal tēms, kurios daugiausia jas lanko.

Nežinau, gal joms tokios pramoagos tinka, gal dar daugiau brazilams? -- Bet paklausykime, ką tie patys brazilai apie mus iš tų pramojų išėję kalta: manau, ne vienas tuo nesidžiaugtu. Taigi kam save statyti taip žiemai. Kam daryti taip, kad svetiūneji iš mūsų juoktms ir tyčiotūsi. Taip darydami mes ne tik kad skleidžiame kultūrą, bet prieingai ją siopiname.

Tokiu gražiu vardu ir obalsiu organizacija, taip daryti visai netinkal ir pačiam jaunimui visgi reiketu susi prasti reiketų daugiau gerbti save.
P. Jaunutis.

MES BE VILNIAUS
NENURIMSIM!

SPORTAS

Žinių žinelės

Pereitą sekmadienį, rugpjūčio 21 d. tarp Sporto S-gos «Lithuania» ir «União Mutua F. C.» įvykusios rungtynės pasižymėjo dar vienu lithuaniečių laimėjimu: pirma komanda išlošė 2 : 0 antra išlošė 1 : 0. Pasirodo, kad mūsų futbolistai nesnaudžia. Paskutiniu laiku yra jau aploję keletą brazilų stipresnių klubų ir jei taip ir toliau stengsis, galės greit atsiekti sau geresnio vardo ir pagarbos, kaip tarp mūsų lietuvių, taip ir brazilų tarpe.

Pažymėtina, kad iš mūsų lietuvių daug kas pradeda domėtis futbolu rungtynėms. Kas sekmadienį rungtynių pažūrėti susirenka mimos lietuvių, palaikydami materialiai ir moraliai pačių futbolistų špa. Atsiranda, kurie, rungtynėms aukuoja net taures, renka aukas; kiek kas išgalėdamas aukuoja ir rašina futbolistus, kad tik išloštų.

Dalyvavęs.

Sekmadienį, rugpjūčio 28 d. 2 val. p. p. įvyksta futbolo rungtynės tarp Liet. Sporto S-gos «Lithuania» ir brazilų klubo «F. C. Flor de Maio». Perdizes rajone, netoli «Parque Antarctica» (Bond. «Lapa»). Futbolistai renkasi «Flor de Maio» patalpoje, Rua Caiovas, Nr. 27.

Rungtynių pažūrėti maloniai kviečiame mūsų nuolatinių «torsidą» ir visų prijuočančių.

L. S. S. «Lithuania».
Sporto Vedėjas.

tu čia nesukurs, per trumpas protas, nors plaukai ir ilgi.

[siskarėdavas, L. Narutė gal nei nepastebėjo kad savo stačokiška teorija del moterų sąžinės laisvės negražiai nukalbėjo religijos atžvilgiu, o tai juk Uckui labai ir labai nepakeliu: tai gali rimtai supykdyti mūsų dvasišką «tėvelį», kuris Uckui nutraus š paskolų seriją. Dvigubai apsirinka tokios rašijos, kaip L. Narutė: jis uosunku sugauti niekus tamsijant, mintis bekreipiant savu korpaliu, ir - svetimą biznį be-gadinant.

Tęgi rimtu klausimu tik rimta kalba tegali būti. Neverta ir L. Narutei jodinėti senu ožiu, kad visas svietas juoktusi.

— Parnai visame pasauly buvo pasistatyta 1080 laivų bemaž trijų milijonų tonų talpumo (tonas - 61 pudas).

— Italijos žvejai bežvejodami tinkla ištraukė, senovišką armetą, kuri svėrė apie 180 pūdų ir turi trys metrus ilgumo. Ši armeta, žinovų nuomone, esanti iš 17 amžiaus.

— Kinijoje buvo toks papretys, kad Kinijos karalius pats valdydavo ir apdirbdavo prie rūmų palikta gana didelį plotą dirvos. Tai buvo daroma tam, kad valdovas žinėtų kaip turi dirbti žmonės

— Statistikos žinios rodo, kad šiuo metu Europoje moterų yra net 18 milijonų daugiau negu vyrų.

— Amerikoj išrastas milžiniškas elektriškas prožektorius, kuris duoda šviesą 3½ milijarde žvakių stiprumo. Šio prožektoriaus šviesos spinduliai siekia taip toli, kad prie jų galima skaičiuoti laikraštį už 60 kilometrų.

— Afrikos gyventojai kalba 600 skirtingomis kalbomis. Indijos gyventojai naudoja 222 skirtingas kalbas.

— Kas met Vokietija į užsienius išveža apie 20 tūkstančių centnerių adatų; daugiausia į Kiniją.

— Sovietų Rusijoj pasižymėjusiems darbe darbininkams išduodami tam tikri ordenai, kurie turi kupranugario atvaizdą.

— Brangiausias žvėris pasauly yra žirafa, kuris kaštoja apie 100 tūkstančių milreisų.

— Vienas gydytojas apskaitė, kad juodbrūvė mergina turi vidutiniškai 110,000 plaukų, šviesiaplaukė - 150,000 plaukų, rudaplaukė tik 30,000 plaukų.

— Afganistane (Asijoje) ir Libėrijos (Afrikoje) valstybėse dar iki šiol nėra nė vieno traukinio.

— Vienintelis pasauly sutvėrimas, kurio nosies skylutės yra į apačią nukreiptos, tai žmogus.

LIETUVIS BRAZILIJQ

— GYVENIMO VEIDROŽIŠ

Patikimiausias patarėjas yra mūsų **Bankas Lietuvos skyrius** visad pasiruošęs jums padėti žodžiu ir darbu **APLANKYK SAVO TAUTIETI** ŠIAME BANKE **BANCO GERMANICO** Rua Alvares Penteado 17, kortė Rua Quitanda.

Rimtus klausimus rimtai svarstykite

Mūsų laikraštis andai iškėlė klausimą del moterų organizacijos reikalavimo, del kurio niekas ginčų ir nekolia: tokios moterų organizacijos mes savo kolonijoj neturime, todėl apie ją ir kalbame. Tuo pačiu klausimu praitam «Liet. Aidas Br.» numerį atsiliepė ir L. Narutė, numas jau žinoma savo «revelucijomis» apie kun. Sugiesto žygius A. Petručiūto šeimoje. Tiek to, ne svarbu kas rašė korespondencija: L. Narutė ar kitas koks pisorius, tik norim pabrėžti, kad rimtu klausimau nerimtai prabilė.

Mes išsitarėm del moterų organizacijos reikalo, tik suminėjom faktą, kad Lietuvoje yra žinoma miestuose tarnaujanti moterų ir mergaičių organizacija, pasirašiusi sau globėją Šv. Zitos vardą. L. Narutei nebuvo reikalo be biškai rėkti visa gerkle, kad štai, va, žiūrėkit, Lietuvių Sąjunga vėl neria kilpa, kurią mūsų moterims ant kaklo užtrauks. . . nes L. Narutei labai nepatiko Šv. Zitos vardo draugiškos suminėjimas. Tartum jau pats krikščioniškas draugiškas vardas būtų kokis raupys baidisi liga, kuria L. Narutė baidosi užsikrėsti. Visėkių yra žmonių: kitas ir valdėklių prisibiję, kitas net save paties

šėšelyje mato piktesias dvasias...

Kalbėdami apie latves moteris, mes nurodėme praktišką reikšmę tokios organizacijos: latvės ir šandie miestė tarnaudamos turi gerai apmokamas vietas, todėl jos savo uždirbtais pinigais gali materialiai prisidėti prie iešimos lizdo įsigyjimo. Argi jau toks blogas dalykas padėti savo šeimai savo uždarbiu kaip tai daro latvės moterys? Kodel gi L. Narutei šita dalyką parūpo saviškai iškraipyti? Juk latvių nėra fazendierių, yra tikrai latviai ūkininkai, kurie įsigyjo kolonijas Nova Odessoj ir Varpoje, ir taip pat yra faktas, kad latvės moterys padėjo labai daug savo šeimoms išsimokėti už įsigytas kolonijas. Ar tai rimta ir ar buvo reikalo L. Narutei skerečiotis, painiojant šita klausimą su kokiomis tai fazendomis, kurių niekas neperka ir pirkti nemano? Gal L. Narutei (greičiausia kokiam Naručiu) kas kita parūpo, būtent, iškraipyti sveiktas mintis tik todėl, kad jos ne «Liet. Aidas Br.» redakcijoje pirmos pasirodė? A, tuomet jau kitas reikalas: tuomet mes žinom kad turim reikalą su žmonėmis, kurioms išvisio nerūpi koks rimtas darbas, bytik skerečiotis.

L. Narutės ir bendrai uckininkų štabo patarimai mums nereikalingi, bo jų apseisime, kadangi uckininkai tyčia galvoja taip, kaip vėlyvė ropoja, vadinas, ne iš to galo. Kol uckininkai dar nesuskube «pasigaminti» tokių prašmatnių svarbarziukų, kaip Kolantai arba Roza Lichtenberg, tol jie, žinoma, saviškos moterų organizacijos L. Narutės recep-

A. M.

Ekspedicija i Amazonos kraštą.

Nuotykių romanas.

(tąsa VI.)

— „Tu galėtum naudingiau laiką leisti, negu žaidzama su tomis žolėmis“, pasveikino ją d'Andrada „ar dar nieko nesužinojai?“ — „Niek“, atkirte Inesa ir pertraukė lūputes. D'Andrada prieėjo arčiau ir sužūrė į ją veriamu žvilgsniu. „Kodel nesužinojai?“ paklausė jis. — „Jis yra per daug atsargus“, atsakė Inesa ir ėmė skabyti magnolijų lapus. — „Tai nebėra tikslas toliau šiuo reikalu tau dirbti. Vis viena patesikonozno bankretu jis like elgeta.“ — „Kokiu bankretu?“ sušuko nusigandusi Inesa. — „Patesikonozno bankretu. Je akoljes pasidarė paprastais pepergaliai ir paguodai gali dabar jį išmesti lauk, Juana“, nusikreipė į Lejoza. „Ar jis tau yra bent kiek skolingas?“ — „Ne“, tęsė ši, „jis visa iš kalne sumokėjo. Bet kadangi jis yra nuomininkas tai pirmąjį savaičių atsilankymus aš galia įtraukti į nuomos sąskaitą. Tada dar 100 pozų turėtu mokėti“. — „Gerai“, pridūrė d'Andrada, „ir kadangi jis negalės mokėti, tai palaikyk jo daktus. Tuo būdu mes greičiausiai priešime prie jo planų“. — „To jus nedrįs-

kite daryti! Aš te nepakęsiu!“ staiga sušuko Inesa. Lejoza labai nustebusi žiūrėjo į visu kūnu drebančią dukterį. — „Ar taip — ar šitai!“ — pro nesį nумыкė d'Andrada. „Pasakyk man, mažyte, kas tau tas lithuanas?“ — „Jis mano sužadėtinis!“ sušuko Inesa kejom trypdama. „Mes pergausime „Didžiąją Zuvi“ ir vesime... Tada iš važiuosime į Europa.“ — Madonana, Santa cruz!“ keikė d'Andrada eidamas prie jos arčiau. „Ar šis maledetto lithuanas tavo sužadėtinis, tas elgeta, kuris ryt nebetarės už ką baana nusipirkti...“ — „Tai tu mus taip apgaudinėjai, netikęs padarė“, sušuko prie jos paldama motina ir nutvėrė ją už rankos. „Kažin ką tu su juo padarėi! Gali jis laukti, bet tavęs nesulauks niekadoms. Aš uždarysiu tavo kambary... beksite. Tu rupžė... gyvate!“ Tais žedžiais Donna Juana nesipriešinančią Inesa už rankos nutempė prie durų. Inesa nu manė, jog motinai jėga priešintis nieko negelbės. — Staiga jai atėjo išsigelbėjimo mintis. Ji žinojo, kad Meškutis „Zuvies reikalais“ išėjo, taigi jis turėjo pasiimti ir savo pilnaus, todėl staiga sušuko: „Jei mane kankinsite, tai nie-

ko neišgirsite apie tai, ką aš sužinojau!“ — D'Andrada užstojo Donna Juana kelią ir lyg ramindamas padėjo jai ranką ant peties. — „Ar proto netekai, Juana“, prašėko jis. Tuo būdu mos nepriversime jos kalbėti“. — Paskiau paėmė Inesą už rankos įsivedė į kitą kambarį ir užrakino duris. Čia jis pasisėdino Inesą ant kanzos ir glostydamas jos ranką prašėko: „Žiūrėk, carissima, juk visa tai nesąmonė, ką tu į savo galvute įsidėjai. Tas driskis lithuanas, kuriam perklaas trunkdamas kišenėn nepataikytą į peza, nei Zuvies nepasieks, nei tu su juo Europos matysi. Bet apie tai vėliau. Dabar pasakyk man, ką tu sužinojai?“ — Tačiau Inesa savo gudriojo galvatėje tą reikalą kitaip sprendė. Jei d'Andrada sužinos, kad Meškutis raštas paėmė ir prie savės laiko, tai jis gali kuo nors būdu jos išgauti. Todėl apie tai ji turi tylieti. Ar vėliau jos melas iškilis nikšten dabar jai atrodė vis viena. Ji tik norėjo laimėti laiko, kad galėtų su Meškutiū pakalbėti.

— Ar pažadi, kad manęs nedėsite į bokšte kambarį?“ paklausė ji. — „Tajip“, liaktelėjo d'Andrada. „Tie raštai yra senjoro Meškutiū kuferė“, ramiai melavo Inesa ir tuo laiku papaga vėl rėkė, „un poco sucie!“ Inesa tęsė toliau: „Jie yra suvynioti... j raudoną skepetaitę su žalia papūga. Tą skepetaitę senjoras Meškutis gavo iš savo sužadėtinės per paskutines vardinės.“ — ... ar tas lithuanas turi sužadėtinę?“ patenkintas nusijuokė d'Andra-

da, o tve tarpu Donna Juana iš smalsumo žiūrėjo pro rakto skylutę ir pamatė jį glostant Inesos veidą. — „Ji jau išteikėjo už kito“, skubiai paasiikino Inesa. — „Oi mažyte!“ sušuko d'Andrada piktai. „Neklausyk te valkatos pasakų. Kažin kiek sužadėtinų ir žmonių jis ten palikė! Išmėsk jį iš savo galvos. Šu juo nieko neišeis. Aš noriu tau ką kita pasakyti...“ Čia jis pasilenkė prie pat Inesos veido ir įsmoigė godų žvilgsnį į jos akis: „Tik aš tau galia padėti“. — „Ar tu!“ — „Tajip aš! Nes aš turiu daug pinigų ir nora...“ Čia jis apkabino jos liemenį. — „Ne, aš negaliu“, atsakė Inesa traukdamos nuo jo, ir vėl patraukė lūputes. „Ar tu negali?“ juokė jis. „Aš niekadės moterų neklausiau, ar jos gali, ar nori. Tik tu apsvarstyki visa gerai.“ — „Ką j tai motina pasakys?“ paklausė Inesa, staigios minties pagauta ir nerėdama įgauti taktininką prieš motiną. — „Kas man tavo motinai!“ tyčiojes d'Andrada, „tos senos kekišės aš taip pat niekadės neklausiau, ar ji mane norams pritari“. Donna Juana mėlynai raudona atšoko nuo rakto skylutės ir rankomis susiėmė krūtine, bet smalsumo apgalėta vėl prie jos pasilenkusi išgirdo Inesos kalbą: Gerai, aš apsvarstysiu. Tačiau turi man tvirtai pažadėti, kad nedėsite manęs į bokšte kambari.“ — „Žinoma, carissima“, juokė d'Andrada ir abiem rankom apkabinęs traukė ją prie savės. To Donna Juana nebeišlaikė. Svyruodama vos nuėjo ligi kėdės ir ten susmuko, tačiau greit turėjo vėl

F. Čemarka

Pasirinkimas ir isigyjimas zemės BRAZILIJOS

IV tasa.

Paviršutinė išvaizda: Reikia pažymėti, kad kaip kitose šalyse taip ir Brazilijoje nuo žemės derlingumo priklauso ūkininko, ypačiai naujakurio, visa ateitis jo pasisekimas ir tinkamas ūdarbis ant įdėto kapitalo ir darbo.

Todėl pasirenkant savo ūkiui žemę, į tai turi būti kreipiama ypatingai didelė dėmesys.

Žemės gerumas, derlingumas galima pažinti, ne tik analizuojant kelių, bet taip pat apie jos gerumą galima spręsti iš jos paviršutinės išvaizdos, iš augančių joje augalų. Todėl, bendrai imant, reikalinga žiūrėti, kokių miškų arba žolė ta žemė yra apaugusi. Jeigu stipriai geros išvaizdos mišku, tai tą žemę galima priskirti prie geros.

Bet jeigu ji apaugusi silpnų blogos išvaizdos mišku, tai ta žemė yra bloga.

Žiūrint iš tolo stiprus miškas išrodo tamsiai žalias; medžiai yra gana aukšti, su plačiais išskėstomis, kepurės pavaldai, viršūnėmis, kurios lenktyniuolamos viena su kita, stengiasi aukščiau prasineiti. Medžiai nesuspynę vijoklės vienas su kitu ir gana tolokai vienas nuo kito suaugę. Po tokį mišką nėra taip sunku vaikščioti, kaip kad išaugusi ant blogos žemės.

Blogas miškas žiūrint iš tolo atrodo išgeltes, su žemomis šakomis ir lygjomis viršūnėmis. Medžiai, tokio miško daugumoje ploni, krevi, išsiraite, susipynę labai tankūs ir tarp savęs įvairių vijoklių supiniai. Tokiam miške auga labai didelis nuosimtis spigituotų medžių ir krūmokščių. Į tokį mišką jei ti veik nėra galimybės.

Be raiško — dirvonuojančios žemės viršutinė išvaizda yra panaši kaip kad ir mišku apaugusios. Ant geros žemės auganti žolė išrodo tamsiai žalia, sodri ragai suaugusi, be didelio nuosimčio nuodingų žolių, nuo kurių dvesia gyvuliai.

Blogoje žemėje auganti žolė atrodo pageltusi, labai tankiai sužėlus, su dideliu nuosimčiu nuodingųjų žolių ir įvairių spigituotų. Taip kad ganyti po tokia žolę gyvulius yra labai pavojinga nes gali apsinuodyti bei apsirgti. Todėl, jeigu pasitaikytų su tokia žole turėti savo lauke žemės, tai būtinai reikalinga tą žemę suarti ir apšėti pašarine žole nuo ko nuodingosios žolės išnyksta.

Lietuvoje sprendžiant apie žemės gerumą yra praprasta sakyti, kad blogos žemės visai nėra, o yra tik blogų ūkininkų. Bet čia Brazilijoje, kol kas dar tokio sulyginimo daryti negalima. Tada turi įsidėmėti kiekvienas norintis įsikurti žemės ūkyje.

Lietuvoje derlius priklauso vien tik nuo gero žemės išdirbimo ir jos įtęsimio. Čia Brazilijoje yra kas kita. Čia apart paprastos ir visai blogos žemės, yra gana daug tiek derlingos žemės, kuri nereikalauja ne tik okių trąšų, bet ir gero žemės įdirbimo.

Kadangi Brazilijos šalis yra dar labai retai apgyventa, tai tos derlios žemės pami užtektų visiems, kas tik norėtų žemės ūkiu verstis. Tokiu būdu įsikūrant ant nederlingos arba jau nuaukintos žemės, kuri reikalauja tam tikrų išlaidų trąšoms, jokių būdų nebus galima išlaikyti konkurencijos su tais kurių žemė nereikalauja jokių išlaidų nei trąšoms ir kitiems pagerinimams, nei gero įdirbimo.

Jeigu dar užsimoka įsigyti blogos arba nuaukintos žemės šalo didelio mėsoto, kur labai pigiai galima gauti visokių atmatų žemės pagerinimui ir kur žemės produktus lengvai galima parvežti be didelių transporto išlaidų — tai toli mėnesinė vietose tokia žeme pirkti visiška nepasimoka, nes apart nuostolių daugiau nieko negali duoti.

Kaipo pavyzdį su aiškiais faktais galima paimti, kad ir „Villa Silvania“ (23 kil. nuo S. Paulo, prie pat Sorocabano linijos gelžkelio stoties Curapieta hyba) kur apart jau seniau įsikūrusios japonų kolonijos, pradėjoje 1928 met. pradėjo kurtis nauji ūkių ūkių, rusų ir estų kolonija. Taip sakant, miškus visų tų tautų, kurios su užrisimais akimis įėjojo su laimės žemės ūkyje, todėl lengvai davėsi vedžiojami už nosies įvairiems žemės spekuliantams.

(Bus daugiau)

Vingiai

— Jei moteris savo sielą taip prižiūrėtų, kaip veidą, tai jos grožį angelišku pavadinoti būtų maža.

— Kai moteris verčia apsimetus — galima juoktis, kai iš pykčio — galima gailėtis, bet, kai iš meilės — galima ir pasikarti. Tik laimė, kad ji tokiu verksmu verčia tik vieną kartą savo gyvenime.

— Kas daug metų gyvena ir nė vienos dienos artimui neskiria, tam mirti nereiks, jis jau miręs.

— Kas meldžiasi už pinigų tas nepripažįsta jokios maldos.

R. Striupas.

Kas yra bučkis

Į šį žodį klausimų garsių žmonių išaukštis taip atsako:

Saldžiausias vaisius meilės medyje.

Dalykas, kuris vienam žmogui neturi jokios vertės, bet dviejų žmonių yra labai mėgiamas.

Vaiko teisė, mylinčių privilegija, tėvų pareiga ir apsimetėlių kaukė.

Kaž kas kur dvi galvos yra labiau patenkintos negu viena.

Per maža dėl vieno per daug dėl trijų, ir visai užtektinai dviejų.

Saldžiausias garsas visose kalbose.

Lūpų perkūnas, kurį lydį akių žaibai.

Jei ji suteikia graži mergelė, jis yra šitas medus, kuris pilamas stacinei į gerklę.

Maistas, kuriuo maitinama meilės liepsna.

Vaikos ženklas nedideliame šeimos kare.

Klaustukas meilės literatūroje.

Migdolas kuris pasotina širdies bėdą.

Nuodėmės prologas.

Aforizmams ne-ibaigianti tema.

Sėtatė ligų baciloms sėti.

Ivairenybės

Elektros „eksportas“.

Elektros energijos perdavimas iš tų vietų, kur yra jos perteklius, yra labai svarbus klausimas. Norvegija, gausianti elektros energiją labai pigiai, krioklių pagaba, ruošias elektrą „eksportuoti“ Vokietijon!

Šitoks sumanymas gali būti įvykdytas. Jau dabar iš Švedijos elektros energija jūros dugne nutiestais laidais perduodama Danijai.

Numatoma perduoti Vokietijon 800 tūkstančių kilovatų elektr. energijos. Elektros stotims prie krioklių pastatyti, laidais per jūrą nutiesti ir kt. reikės sta 620 000 000 norvegiskų kronų (1 krona = 2,5 lit).

Vokietiai prisibijo priimti šį norvegų sumanymą, nes pigi elektros energija gali nuokonkuruoti visas Vokietijos anglų kasyklas. Mašinoms varyti tada bus daugiau verto, o ne pigi elektra, o ne anglis.

Morkos ir Plūkės

Visų laikų ir tautų vyrai, matydami besistartinantį pavojų nuplūkti, be galo susirūpinę kreipdavosi į gydytojus ir mokslinekus, prašydami jeus bet kurio būdu grąžinti nuslinkusius plaukus. Bet nei vienas mokslo vyras tos problemos išspręsti nesugebėjo, kad ir kaip savo galvą būtų belaužęs.

Tik štai neseniai vienas austrų gydytojas tai vyrų grožio tragedijai pašalinti esąs išradęs vaistus. Tie vaistai ir pigi ir paprasti. Tokie paprasti, kad niekam pirmaui net į galvą neatėjo jais pasinaudoti. Pasirodo, kad nenuplikti reikia valgyti morkas — žalias ir iškaroto nelabai didelenis porcijomis.

Jų vartojimo pasekos esančios stebėtinios. Žmogui kuriam sienka plaukai, morkas bevalgant, jie ne tik slinkti nustoja, bet dar atauga net nauji plau

Terason duryse pasirodė Meškutis. „Ko Tamsta čia nori?“ šoko prie jo. Meškutis patraukė antakius. Suprato ča kas blogo nutikus. — „Aš noriu su Donna Inesa pakalbėti ir ilgai Tamstom negaišinsiu,“ atsakė jis. — „Ar Donna Inesa, mano dukterė? Tur būt, iš proto išėjai? Mano dukterė su valkatomis ir elgetomis nekalba. Tamsta mano pasitikėjimą naudoji piktėmis sumanymams ir nepatyrusį kūdikį suvedžioji. Aš tamstai parodysiu, įgrūdsinsiu kalėjimam.“ Jos kimus balsas maišėsi su papūgos riksmu ir vis kilo: „Tuoj išėik iš mano namų!“ — „Necalui ir neisiu nepakalbėjęs su Donna Inesa.“

„Eik greičiau ir dekis ji užtarianti, kitiškai mes su juo nieko nepesime.“ sušnibždėjo d'Andrada išsigandusi Inesai, kuri taisė suterčius savo plaukus. „Aš tuo tarpu išeisiu, o kai su juo baigsite, vėl grįšiu.“ d'Andrada išėjo po duris, tuo tarpu salone pasirodė Inesa.

„Ko čia atėjai?“ šoko motina prie jos, „lauk iš čia!“ Meškutis greit šoko į jų tarpą. „Nedrišk paliesti vaiką!“ riktelėjo Lejoza ir grasumu žvilgsniu nukrypo į Meškutį. „Aš atėjau,“ tęsė jis ramiai toliau, „jums pasakyti, kad Petosi-koncerno bankrotas daug nuostoliu man padarė ir aš jįsu, „vaisingumui“ toliau nebegaliu naudotis. Apie mano piktą valią negali būti nė kalbos, nes Donna Inesa laisva valia man pasizadėjo, ir aš norėčiau išgirsti, ar ji, atsižvelgdama mano nelaimės, vėl tą savo pažadą patvirtins. . . „Ir jis klausiamu žvilgsniu nukrypo į mergaitę. Inesa

greit linktelėjo ir nosinaite emė šnuos tyti akis. — „Ir visiškai juokdarė!“ šaukė donna Juana. „Tam pikol, niek sul! Gracias a Dios! Dar aš turiu galios savo dukterį suvaldyti. Todėl dar syki reikalauju. . . kuo greičiau išėik iš mano namų!“ — „Nebeturiu čia ką veikti, atsakė Meškutis, linktelėjo ir pasisuko prie durų į savo kambarį. — „Sustok! Kur eini?“ riktelėjo donna Juana, prašau pro terasą. — „Juk aš turiu savo daiktus palikti,“ supyko Meškutis. — „Savo daiktus!“ tyčiojos donna Juana. „Pirma užmokėk skolą.“ — „Rodos, už nuomą ir maistą iš kalno sumokėjau.“ — „O už arbatą pirmą savaitę, automobilį į h.podromą, paskiau už vandenį arbatai vakarais, už kaspiną, kurį Inesa Tamstai ant skrybėlės prisiuvo — valkatoms aš velniui nieko neduoodu.“ — „Aš patariu sinjorali liežuvį prikašti.“ tikrilo Meškutis ir piktai patraukė antakius. „Valkata vadinamas aš nesiduosiu tokioms ponitūmams, kurios matė Haydną Leoro skaloj dirguojant. Vadinasi, daiktų man neduos!“ — „Nel!“ — „Tai aš per policiją juos atgausiu,“ pasakė Meškutis, pasilenkė prie magnolijų puosto ir, dėdamas jas ant stalo, vieną žiedą paliko rankol. „Jeigu dar ką sumanysti, mane galėsite rasti,“ Vienos“ viešbuty. Viešbutį jis tik pasakė dėl Inesos, bet tuo momentu visiškai nenumatė kaip ten gali sustoti. Kai jis pasisuko į terason duris eiti, Inesa šoko prie jo, bet motina sulaukė ja už rankos. — „Valdykis tu, descarad!“ sušnibždėjo ji pro dantis, o Meškutis eidamas dar syki duryse atsigręžė ir paž

velgė į ašronius pasruvusias Inesos akis. „Netikęs padare incestuos!“ tęsė toliau donna Juana mūdama mergaitę per veidą. „Tu rupėjo, gyvate, basiliška. . . kekšė tu! Tu savo motinos nenori klausyti. Tikros motinos, kuri sopp liuosn tavo paguldė. Žūrėkit, ko ji nuo to lihtuono išmoko. Tur būt, jis peršaltas tau lovoj buvo, kad jau d'Andrada ant kaklo kabaluos. Fui!“ Čia ji išdėstė Inesai visą gatvės žodyną. „Palauk, aš įduosiu tau proto.“ įkibo ji nusiminusiai mergaitę ir plaukus. „Eik, einam! Pasėdėjusi naktį bokšto kambarį išmoksi motiną gerinti!“ Pats žodžiais koliodamo ji nuvilko Inesą suktais laiptais į bokšto kambarį ir, trenkusį kampan, užrakino duris.

Visi tos dienos smūginai galutinai atėmė į Inesos jėgas; dar jai buvo sunku tas, kad motiną laikė teisingą esant, nes ši, jos nuomonė, siekė ne to tikslu, kaip d'Andrada. Ji be galo nusiminė. Visą valandą verkė kiutodama kampe. Kas dabar daryti? Jei planai kofere paliko, tai nebėra vilties į „Didžiąją Žuvį.“ Ji atsiminė Dumaso ar Blasco Ibanzų raštuose skačiusi, kad įsimylėję turi vienas kitam padėti, gelbėti. Ar gali ji Meškutį sunkioj padėty apleisti? Ar gali leisti, kad jo planus paimtų svetinės rankos? Ji būtinai turi jį perspėti, ko nors daryti. Žemai komodoj buvo pašto ženklukų albumas. Dėdė Cabrals sakė kad tai esąs brangus daiktas. To ji negali paimti bet ji turi sunkų sukso brastelė, aukštinį laikrodėlį ir undonos pavelskį su aukštinį grandinėliu ant kaklo. Tyliai nusijuokusi ji pašoko. —

Tai buvo vienintelis jos turtas! Ar su tuo galima ligi Xingų nuvykti? Staigus noras gelbėti Me-kutį vėl jai gražio jėgas. Visų pirma ji turi žiūrėti, kaip jai iš bokšto išėiti. Prislinko prie durų Duryš buvo užrakintos. Inesa pašoko prie lango ir pažvelgė žemėn. Nulipti nebovo galima. Sukti žemėn, nors vilia dviejų aukštų bebavo, reikš“ tikra mirčių. Ka reikia daryti? Jau temo. Žalsvai baltame dangaus skiaute sumirgo švaigzdiš. Nuo sodo patė lengvas vėjalis nėsduans maruolių kvapą. Dios, niekadoss nebuvio tokio gražaus vakaro. Tai, tur būt, meilė manė ji ir atsiminė ką tai panašų skačiusi Enzen Sue raštuose. Apsidairė tamsame kambarį ir staiga nudziuco. Kampe prie durų pamatė vėliavą, kurią per tautines šventes bokšto išbeldavo: ji nutysdavo b veiki ligi terason. . . ir greta ilgoka virvutė. Pamenusi vėliavą pradėjo ant jos mazgas mezgoti. Paskini pamė virvutę, sulenkė ją dvilinką, taip pat užmezgė mazgą. Sumezgė vėliavą su virvute ir priėmsi prie lango kablio lengviau atsideduso. Jau lauke visai tamsu, o mėnulis dar nepatekėjo. Geras laikas. Per 15 minutų ji galėjo pasiekti Meškutį viešbuty, ir tada visa išgelbėta. Dabar reikia tik nusileisti žemėn Inesa pažvelgė pro langą ir širpas visą pakratė. „Niekai!“ priveržtilai ausijokė, atsiaklupė ant palangės ir katės vikrumu, kurį buvo įgijusi šokdama, emė leistis. — „Bus gerai!“ džiūgavo sau, paėmė dešine ranka virvutę ir kojom palietė mūrą. — „Reikėjo man kojas nusauti,“ pamanė sau ir tuo išėirdo medžio skilimą. Virvutė pasileido. (B. D.)

kai ir plikė visiškai pranykstanti.
Išmis atsakomybę už austrų gydytojų vaistų gydymą galią. Žinoma netenka. Bet tie varstai tokie pigūs ir ne žalingi, kad kiekvienas turi visišką galimybę juos išmėginti.

Perskrido Atlanta

Atlanto šaurės dalim iš Europos į Ameriką yra perskridę iš viso septyniolika žmonių. Keturiolika mašinos su devyniais lakūnais yra žuvę. Dydešim čia lėktuvų su dvidešimties šešiais žmonėmis kelionė nepavyko, bet niekas nuo to nežuvo.

Iš Amerikos į Europą yra perskridę vienuolika mašinų su dvidešimties devyniais žmonėmis. Penkios mašinos buvo priverstos nusileisti, o trylika žuvo.

Per pietų Atlantą skrido devyriolika mašinų su penkiasdešimties žmonių. Trys mašinos su septyniais žmonėmis visai dingę, o dvi buvo priverstos grįžti. Tatal iš Europos į Ameriką.

Iš Amerikos į Europą šia Atlanto dalimi yra skridę tik vienas lakūnas, bet ir tas pats nepasiekė tikslo.

Vadinasi, iš viso Atlanto vandenyne yra perskridę trisdešimt du lėktuvai su devyniasdešimties šešiais žmonėmis.

Prie to dar reikia pridėti gausingas cepelinų keliones. Ligšiol šių keltuvų padaryta dvylika su šešiais šimtais keturiolika keleivių, ir visos pavyko.

Vadinas, startavusių mašinų keturiasdešimties trys procentai atliko sėkmingai kelionę, tiek pat procentų turėjo atsisakyti ir keturiolika procentų žuvo.

Amerikietiški „ėposai“.

Amerikos poetas Key, lankydamas Adrijos jūros pakraščius, nusisamdė visą laivo aukštą, į kurį leido užėti tik jorininkams. Iš spalato uosto vykdamas į krašte giuama, amerikietis užsakė sau greitojo traukinio miegamąjį vagoną, dėl to kitiems keleiviams teko važinėti paprastuose vagonuose. Vagone-restorane jis supirko visus valgius ir gėrimus, kuriais pavaišino visus trečios klasės keleivius.

Apsistojęs viešbuty, Key sukviatė pas save nuo prekyvietės visus ten susirinkusius ūkininkus ir, gerai juos pavaišinęs, davė dar kiekvienam po 500 dinarų. Išvykdamas iš viešbutio, keistuoliu amerikietis davė visiems tarnams po 5000 dinarų „arbatai“. Pietus valgė pinigai labai pigūs ir amerikiečiai lengva buvo parodyti savo desnumą.

(Taša 6 pusl.)

Atsibusk mergaite!

Daug S. Pauly lietuvių, taip pat lietuvių: aukštų, plonų ir storų ir gražių mergaičių. Kaip jos elgias ir ką veikia noriu parašyti.

Gai kas sakys, kad nereikia man čia nosies kišti. Nors nereikia, bet aš tarsiu žodį vieną kitą:

ant panelių pasibaršiu, kad taip nedarytu. Tai pirmausia ir pradėsiu aš nuo garsonėlių.

Žinoms, melo nominėsiu ant savo tautiečių. Būti gudria garsonėte ne kiekviena gali:

apstėjimo reik mokėti, uždirbti per šalį. Kuri žema ir storoka — tam darbai netinka: nepripylitos braziloko ir turkai nelimpa.

Čia reik, kad būtų korytės kai oškuilės plonos, melėi žibėtų akytės, ir lūpos raudones. Jeigu kuriai ganta veido gražaus pagailė, išradimas neapleido — ji pudra apdėjo.

Ton ant kampe restorane, kur pilna staliukų, ten laibutė, jama Pranc laksto su stikliuku. Vienam neša alaus bonką, antram stiklą vyno, trečias moja Pranc ranka — kviečia ją į kiną.

Ketvirtas iš auksto kalbin namo palydėti, penktas iš tiesų ketina vestį ir mylėti. Vienas šleivas, kitas kuprotas, trečias neprimato, ketvirtas senas, nors bagotas — nuskriaustas ramato.

Garsoniūtė akina lydi, jų visas salionas. — viens kitam jos pavydi ir šliaužius ir ponas. Kokios laimės jie jai linki? — čia aišku, kaip dieną.

Čia tik tam, jie susiriakę — joms gera kiekviens. Bet čia jama lietuvaite aš tavo pabersiu: būk gera rimta mergaite, tau aš žodį tarsiu.

Neklausyk tu asilų tų, ką jie tau meluoja! daug mergaičių nuo tokių

jau garbės nustojo. Nepamirški kad esi mergaitė kaimietė, ir nekuomet netapsi turtinga miestietė.

Nerėšk tos tuščios garbės — būti braziliete: visi juokias iš tavęs kai imi kliedėti.

Juk visi gerai pažįsta, kad tu lietuvaite; jei kas juokias, tai neklysta, kad kvaila mergaitė.

Daug žinau tokių panelių, ka brazilėms states, bet gana ištart žodėli tuojaus melas matos. Sarmata tau lietuvaite save išsijuokti.

patarčiau pirmiau mergaitė braziliskai išmokti. Bet palikim garsonetę prie jos seno būdo — reikia toliau pažiūrėti kaip kitos atrodo.

Dabar eisim prie tarnaičių, kurios daugiau vargsta, kurioms per porą savaičių gyvenimas įkarsta.

Jos tik laukia tos dienutės, kada galės išsprukti: nepavėluot nė minutės — sodan nusisuktį.

Nes jau Tamoisius pradėjo alėją obliuoti; dar kartais ir vakarėlio gali nežinoti.

Todel ir mūsų Magdutė lig nujautus baldų bėga iš miško stiraute greičiau už tranvajų.

Parbėgusi greitai griebia paišelį raudoną, baltų miltų visą glėbį, ir saknelę ploną.

Replėm plankus susiraičius, jiėko skrybėlaitės, kurios buvo jau nemažius per abį savaites.

Greitai skuba sodan vyktį — širdis traukte traukia, kad Tamoisų susitikti kuris josios laukia.

Padėt jam ten paobioti plačiąją aięją; vakaraškas padaryti Tamoisius žadėjo.

Esivaikščiojus per dieną, kol tomti pradėjo visi į namus nutraukę — sodas ištastėjo

Sklepan renkas jaunų poros. Meilės šypsos mus mergaitės: Pasiūžti joms yr noras, vargus trisus dvi savaites. Štai ir Jonas pasiūšaus su armonika atėjo ir nei vieno nesiklausęs Šmaikščia pelką traukt pradėjo. Šalya stalas, laukan lovos! jums šiandie čia nėra vietos. Lai gyvuoja mus zabovos: reik užmiršti vargas kietai! Priskimėto pilnas sklopas; Grynas oras tuo įsnyko. Petras, Jurgis, Baltrus, Stepas dar ant kiemo pasiliko. Muzikantas smarkiai traukia vieną pelką po kitos; pingutėlės išsimaukė sukas pora už poros

Ratulėlis, gyviau vyrai. — Garini rėkia Pranas o prakaitas jam per kaktą čiuurkia kaip fantaas. Bet čia, staiga kas nutyko niekas nepajuto, Vladas ant Juezo užpyko, tik kėdės sukruko. Laksto kėdės lig padūkėj iš kampo į kaupą, o Magdutė su katriuke tik lūputės tampo.

Įftų kovą begalino sklepe viešpatavus, kad pagalba belanginė būt neatvažiuavus Pasiliko tiktai vienes naktaitės, panelėn, bet joms paprastos naujienos — neprimas kartelis

Ar taip dora yra leisti joms jaunuosios dienas? laikas būtų susiprasti, nes juokias kiekvienas. Ar negeriau būt į ranką knygą nusitverti? — negu vakaraškų tvankų sklepe kvapą gerti.

Atsibuskite, mergaitės! gana jau miegoti; laikas senai lietuvaiteis į ratelį stoti!

Vakaruškose jus jaunas į dūmus uždaro. pažūrėkit, kitos tautos panašiai nedaro!..

Mikas nevedęs.

“LIETUVIS BRAZILIJOS”

— ISEVIO BRAZGAS

Al. Trakelis.

Pertraukti karoliai.

(taša)

Bernas nebegrodavo armonika nei prieš klėties margas duris, nei žiliam klune, o pasiėmęs arklis ir didelis kalninius jodavo nakties. Jodavo į palaukė, į pamiškę, kur stovėjo juodas beržas iškėlęs nuogas šakas. Supančio davo bernas arklis ir guldavo po nuo gu beržu paniūres ir susitamsę.

Beržo susikryžavusios šakos, trindamos viena antra nuo mažiausio vėjo lio galiai, įkyriai cypė. Taip įkyriai ir vienodai, kaip berną kankino apnykusios visokios mintys, kurios užburtu ratu sukės apie Agutę ir juodomis degančiomis akimis matininką.

Buvo ruduo. Laukuose plakūs auksinės avių šluotelės. Supės ūsuoti niekai. Sodai kvėpėjo raudonšoniais prinokusiais obuoliais.

Ir vieną tokią rudens dieną Klimaičių pusbernėlis sustabdė su šiaudų našta berną diendarį ir pasakė: — Šiandakt Agutė išėjo iš kamarninko seklyčios, — ir pasitusiai nusi kvatojo.

Bernui nuo pečių nuslydo šiaudų našta. Sunki kieta berno ranka nukrito pusbernėliui ant peties, o geležiniai berno pirštai įsitrausė tarp jo raumenų. Pusbernėlis subliovė ir pabalo nuo

skausmo. — Ar tikrai matė? — sušniokė bernas.

Pusbernėlis įkišdamai linktelėjo galvą. O jo akyse švietė nesbejojama, nesugrištinama tiesa.

Ir berno ranka bejėgiai nuslydo nuo pusbernėlio peties. Bernas stovėjo pablūdusiu žvilgiu vidury diendaržio, o ant kaktos spindėjo sunkūs prakaito lašai.

Ir jam kažkodėl prisiminė patalaukėj nudiūvęs, sausas beržas. Nulūžusia viršune, juodas beržas, kuris buvo toks vienuli vienas ir nelaimingas. Toks, kaip jis...

Naktis. Dangus tamsiai mėlynas, o apie sodybą angantįjį medžiai nepaprastai dideli ir juodi. Klimaičio sodyboj ir sėdžių tylu. Tik kažkieno kieme galimai kaukia šuo.

Ant priekliedžio sėdinčiam bernui kažkodėl tas kaukiančias primena laidotuves, liūdnas slegiančias laidotuves ir ant kapų gailų artimųjų verksmą tų, kuriems mirė labai artimas ir mylimas žmogus.

Vos girdimai suskambėjo geležinė

priemonės durų klingė. Virstelėjo duris. O tarp durų rėmų — Agutė. Ant priekliedžio ji pamatė berną, tą patį berną, kuris anksčiau grodavo prieš jos klėties margas duris. Pamatė ir sudejavo, kaip skaudžiai sužeista.

Ji sustojė vidury kiemo ir nuleido galvą. Kaip nusikaltėlė, didi nusikaltėlė nutverta nusikaltimo vietoje. Ir, rodos, pravirko.

Bernas priėjo artyn ir sustojė prieš ją. Sustojė, kaip nelaimingas ir labai nuskriaustas žmogus, ir ilgai ty lomis žiūrėjo į Agutę.

Berno liūdnos akys pamatė ant jos balto apnuoginto peties pertrauktus karoliaus. Jo pirktus raudonus karoliaus kurie jam buvo atnešę laimę, sukėlė tiek daug vilčių. Ir tie karoliai buvo pertraukti. Pertraukti ten seklyčioj ir išbarstyti...

Tai jis pertraukė? — tyliai drebančiu balsu paklausė bernas, nuimdamas nuo jos peties karolių siūlą, su keliais dar išsilikusiais karoliais.

Agutė pakėlė išsigandusią akis ir tamsoj pamatė, kad bernas žiūri į ant delno padėtus karoliaus, o per jo veidą rieda sąaros. Tas niūrus, šaltas, tas stūprus ir didelis bernas, verkė. Verkė ty lomis, griaudžiais šypsodamas.

Sudėv. Agutė... — tyliai sušnibždėjo jis. Ir šurkštelė, kietais pirštais tartum jai atleisdamas, suspaudė jos ranką ir nuėjo į kluną palenkęs galvą.

Agutė norėjo kažką pasakyti, bet sąaros skaudžiai suspaudė jai gorklę. Greitai įbėgo į klėtį, užtrenkė du-

ris ir perpuolus ant patalų griaudžiai pravirko.

Ryto aušra iš nakties nedrąsiai žvilgtorėjus į klėties mažytį langelį rado uždarytoji klėty griaudžiai verkančią mergą. O ant grūpų, šalia lovos, kelius raudonus, kaip kraujo lašus, iš Agutės drabužių iškritusius, pertrauktų karolių karoliaus.

Gelstančio miško vidury, ant siauro purvino miško kelio, sutiko suliukušį, liūdną, paniūrusį žmogų. Ant kurio nugaros gulėjo nublukusiais fonais, nikeliniais blizgančiais kampais armonika. Toji pati armonika, kuri verkėdavo vasaros vakarais Klimaičio klune ir prieš klėties margas duris, o nužara — Klimaičio berno Kosto Pranculio.

Tarp jo kiety piratų — pertrauktų karolių siūlas ir keturi stikliniai karoliai. Pertraukti kamarninko karoliai, nuimti nuo Agutės peties, kurie po kelerių metų išvodė berną iš įprastų namų vėl į kitą svieto kraštą, vėl į naujus, svetmus žmones.

Ir jei bernui dabar buvo ko gaila, tai tik ten palaukęj palikusio pakaruoklio, to seno išviškto, išdžiūvusio elgetos — nudžiūvusio juodo beržo. To beržo, kuris buvo toks vienuli vienas ir nelaimingas, kaip jis...

Iš „J. K.“

Jau trys metai suėjo,

kaip „LIETUVIS BRAZILIJOJ“

lanko ne tik S. Paulo lietuvius, bet ir tolimoje provincijoje gyvenančius fazendų darbininkus prijaudinančius lietuvių. Per tris metus savo gyvavimo, jis spėjo sustiprėti ir atsistoti pirmo vietoj lietuviškos kolonijos reikalų gynime.

Žengdamas į 4-sius metus „Lietuvis Brazilijoj“ žada ir gi savo skaitytojams tiesti įdomiausių ir naudingiausių žinių iš visų pasaulio kraštų. Todėl kiekvieno lietuvių pareiža stoti į mūsų eilę. Kodėl? Todėl, kad „Liet. Brazilijoj“ yra rimčiausias, didžiausias, nepolitinis, lietuviškos minties laikraštis, beto yra pigiausias, nes Brazilijoj kaštuoja tik 10\$000 metams, 6\$ pusei metų ir atskiriems mėnesiams po 1\$. Užsieny — metams 20\$, pusei metų 12\$.

Metiniai skaitytojai gauna dovanų gražių lietuviškų žurnalų.

ADRESAS:

„LIETUVIS BRAZILIJOJ“ Caixa postal, 1764 SÃO PAULO

Prancūzų Navigacijos Kompanija

SUD ATLANTIQUE — CHARGEURS REUNIS.

Išėjimas greitųjų laivų.

IŠ SANTOS PIETUS		IŠ SANTOS EUROPA	
Massilia — S. A.	24 Rugpjūtis	Jamaique — C. R.	31 Rugpjūtis
Formose — — —	24 „ „	Massilia — S. A.	2 Rugpjūtis
Eubea — — — —	11 Rugsėjis	Formose — — — —	11 „ „

Daroma šamados iš Lietuvos 3 kl. paprasta, 3 kl. su kabina ir 3 kl. pagerinta.

AGENTAI:

S. PAULO
Cia Comercial e Maritima
Praça Ramos de Azevedo 9.

SANTOS
Cia Chargeurs Reunis
Rua 15 de Novembro, 186.

LIET. „BRAZ.“ gaunamas šiose vietose:

- 1) Luz stoties kioske,
- 2) José Paulino vaistinėj,
- 3) Prie pašto laiptų ir kampo,
- 4) Rusų vaistinėj Mokoje,

platintojus visuose miesto rajonuose ir „Liet. Braz.“ redakcijoj visomis dienomis.

Parduodama žemė

Geromis sąlygomis parduodama 10 alk. žemės, kuri randasi 4 kilometrai nuo est. Caiuá, L-a Sorocabana.
Kreiptis:
Rua Conselheiro Nebias, 150,
D-ną Alma.

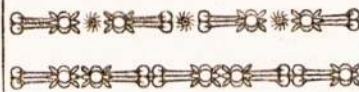
VAKARINIAI KIRPIMO

KURSAI

Mokslas teoriškas ir praktiška kirpimo, yra greitas ir sąžiningas sulys naujausios mados. Sistema: amerikos, francūzų, anglų ir vokiečių.

Pamokos nuo 7 iki 9 v. v.
Taip pat ten parduodama kojinių siuvama mašina.

Kreiptis: Lgo Paisandu, 48. 4 and.

Dr. A. M. Kandia

Venerinių, vidurinių ir vaikų ligų. Priima: nuo 9 iki 11 v. ir nuo 3 iki 6 val.

Analizė ligoniams nemokama, persikėlė į rua Barão Itapetininga, 52. 3° andar, Telef. 40 218.

Kalbama rusiškai, lenkiškai ir vokiškai

Skaityk ir platink „Liet. Braz.“

Paieškojimas.

Gyvenas São Paule lietuvių. Ignas Butkevičius paieško sesers Veronikos Ivoškevičienės, anksčiau gyvenusios Imbrado miest. Zarasų apskr. pas dukterį Zofiją, Imbrado pradžios mokyklos mokytoja.

Kas žino apie ją, arba ją prašoma pranešti šiuo adresu: „Liet. Brazilijoj“ Redakcijai Caixa postal 1764. S. Paulo Brazil.

DĖMESIO!

Pranešame mūsų kolonijos lietuvių žiniui, kad visais redakcijos, administracijos ir kitais reikalais kreiptis į redakciją: šiolomis dienomis nuo 2 — 6 sek. nuo 10 val. ryto iki 2 val. p. p.

Laiškus atsūlyti ir kitais pašto dėžutės reikalais nuo 9 val. ryto iki 6 val. vakaro, sekmadieniais nuo 10 val. iki 2 val. p. p.

Prie to gi primenam, kad laiškai bus išduodami tik pristatius laiško adresato kvitą, bei pasą.

Redakcija.

VILNIUS — mūsų širdis

„GUIA CONSULAR“

(Konsularinis Tarpininkavimas)

L. JUCEWICZ & S. LEPORE

Įvairūs prašymai, vertimai, Vedybu dokumentai, Tarpininkavimai valdžios ir policijos įstaigose, Mokesčiai ir palūsesavimai, Šamados, Kadernetos iš policijos, Įvairios informacijos ir t. t.

Išpildoma greitai, ir pigiai.

Vienintele įstaiga turinti plačius santykius su spauda, valdžios ir policijos įstaigomis etc.

(Laivokarčių neparduodame ir tuo reikalu netarpininkaujame).

São Paulo
Largo da Sé, 9 E.
1° Andar. Sala, 1.
(Palacete Rolim) Caixa postal, 3412.

Daktaras

A. JAZARA-SNEGE

(Maskvos gydytojas nuo 1914 m.) Vidaus ligos, chirurgija, venerijos ir moterų ligos.

Priėmimas nuo 9 — 12 v. ryt. ir 2 — 6 v. v.

Ladeira Porto Geral 12 sobr.

(kampus Boa Vista ir 25 d. Março)

2 andar, salas 4 e 5 Tel. 2-6068 Gyv. butas ten pat 5 aukšte.

Dr. B. K. Chipiakoff

(Maskvos universiteto 1914 m. laidos.)

Rua Ypiranga 15. app. 4. (kertė rua Santa Ephigenia) Tel. 4-0316

Ligonius priima: nuo 4 iki 9 val. vak., šeštadieniais nuo 3 iki 8 v. v.

Sekmadieniais nuo 10 iki 1 val. Venerinių, vidurinių ir psichinių

Laboratorija: tyrimas šlapumo, kraujo, mikrobu ir t. t...

Laboratorija

MEDICINIŠKAS IŠTYRIMAS

(Nugarakaulio smegenų kraujo šlapumo ir limfų). Tiltas ir ceras.

DR. A. KANDIA IR M. KOGAN.

persikėlė į Rua Barão Itapetininga 52. 3 aukštas. Telef. 4-0215

PINIGŲ KURSAS.

Litas — — — — —	1\$650
Prancūzų frankas — — — —	\$538
Vok. markė — — — — —	3\$251
Ital. lira — — — — —	\$698
Dolaris — — — — —	13\$310
Urugvajaus pezas — — — — —	6\$511
Argentinos pezas — — — — —	3\$525
Anglų svaras — — — — —	47\$485
Lenkų — — — — —	1\$810

(tasa iš 4 pusl.)

Sykštus du kartu moka

Viena Miuncheno dailininkė, norėdama persikelti iš vieno buto į kita, kuris buvo qana toli, beveik kitoj miesto daly, pasisamėdė savo daiktams pernešti nešiką.

Kada nešikas užnešė dailininkės du čemodanus į penktą aukštą, ji davė jam pusę markės. Šonukas įsidėjo pinigų į kišenę, vėl užsikėlė abu čemodanus ant pečių ir pasakė:

— Tiek daug tamsta man davai pinigų!... Už tokį atlyginimą aš mielu noru sutinku tamstos čemodanus pernešti atgal.

Ir tuos žodžius sakydama, senukas greitai nūlpo laiptais žemyn ir nuošė dailininkės daiktus į senąjį butą. Šykšti dailininkė turėjo samdyti kitą nešėją ir iš anksto susitarti dėl atlyginimo.

Loterijos bilietas išdavė žmogžudį

Lisabonoj buvo nužudytas vienas pirklys. Policijai žmogžudis rasti nepavyko, nežūrint j tai, kad leškota su dideliu atsidėjimu. Po kelių dienų už muštojo sūaus atsiminė, kad je tėvas turėjo loterijos bilietą, kurio prie lavono nerasta. Numerį taip pat atsiminė. Tada, kai buvo skelbiami išlošimai pakelbta tyčia, kad vienas iš stambiųjų iš lošimų laimėjo kaip tik tas numeris. Tą pačią dieną, kaip tik atėjo žmogus atsiminti išlošimo. Jį suėmė. Matydamas pakliavęs, «išlošėjas» prisipažino, kad pirklij tikrai jis užmušęs.

Bičių darbštumas

Meklininkų bandymu iširtas ne paprastas bičių darbštumas. Bičių būdelė buvo ugbabenta toli toli, daugel mylių atstu nuo tos vietos, kur visados būdavo, toli nuo žydinčių laukų. Bitės neapleide savo avilio ir lėkė per dešimtį km. ten ir atgal, kad paruoštų mažitį trupinėli, laisliį saldumo. Daugiau kaip 18.000 lėkimų reikėjo, kol prineis svarą medaus. Tai devyneriopa kolienės aplink pasaulį dėl vieno svoro medaus.

Pranešimas

Šiuo pranešama «Vilties» choristų žiniai, kad dabartiniu laiku, chore bandymai įvyksta tikrai sekmandieniais 2 val. p. pietų. Visus choristus prašoma baudymus larkyti ir susirinkti kiek galint punktualiau.

Valdyba.

Atvėžiuojantiems į S. Paulo.

Žinotina

Kad pigiausių nakvyne ir sveiką lietuvišką valgį galima rasti — tik

LIETUVIŲ VALGYKLOJE

Rua Bandeirantes 92 (Bom Retiro) Netoli Luz ir Sorekabano stotijų.

G. Faustas.

Myliu mešėvą dangaus toli, Aukso spindintį žvaigždyną... Ten, kur saulės nakties guolis Amžiais laimė ten vaidinas.

Jums tos vietos nepasiekti, Nes sparnai jūs surakinti... Man sparnai į saulę lėkti, Man rausvosios rožės skinti.

Ei, bekrasčiai vandenynai, Iš krantų jums neišbėgti... Man — kur Šatrija, Rambynas Ten, į gimtinę, tik lėkti.

JUOKAI

Aritmetikos pamokoj.

Mokytojas: — Jei dabar ant stalo guli 3 kiaušiniai, o aš padėsiu dar 2, kiek tada bus?

Mokinys: — Nuo kada ponas mokytojas, išmeket kiaušinius dėti?

Gdytojo klaida.

Tarnas savo prieteliui: — Mano ponas šiandien labai susijaudinęs.

Prietelis. — Kas gi atsitiko, mirė koks ligonis.

Tarnas: — Na ne. Mano ponas gydė vieną žmogų trejus metus nuo geltonybės ir gerai uždirbdavo, o dabar pasirodė, kad esąs k'nietiš.

Atatiko kirvis kotą.

Vienas anglas palike viešbučio kambary skietį ir palike prie je raštelį.

„Šio skiečio savininkas su vienu ranka iškelia 100 kilogram. Nebandykite vogti! Grįšiu už paaukiu mlaučiu. Sugrįžęs vietoj skiečio rado pepe riūką:

„Skietį paėmė tas, kuris per 10 minučių daro 20 kilometrų. Nebandykite vytiš!“ Aš nobegrįšiu.

Jisai grąšino.

Motina savo dukterai: — Kodėl nerėkiai, kai jis tave pradėjo bučiuoti?

Duktė: — Jisai manayto mielia man grąšino.

Motina: — Kuo jisai tau grąšino?

Duktė: — Jisai pasakė, kad jeigu aš pradėsiu rėkti, mane daugiau nebučiuos.

Klube.

Du vėlybieji svečiai sėdi prie staliuko ir žiovaudami kalbasi. Pagaliau vienam nusibėdo ir jis keldamas sako:

— Eimu namo, o tai dar jūs žmona barsis.

— Kokia žmona, aš viengungis.

— Viengungis? Nesupranta, kuriems galams tiek laike kavynėj gaitinti.

Po kelionės.

Sugrįžęs rytą po ilgos kelionės, vyras klausia naujai pastėjusią tarnaiktą:

— Ar ponis namie?

— Ne ponas, ponis dar negrįžo, bet ponas jau namie, kaip įsakysit pernešti apie jas?

AR JAU ATNAUJINAI PRE NUMERATA?.. SKUBINK, KITU BUDU NUSTOSI DAUG NAUJIE NU IR ĮVAIRENYBIU!

DĖMESIO!

Su 29 numeriu pradėdame spausdinti labai įdomų p. A. M. parašytą nuotykių romaną «EKSPEDICIJA Į AMAZONOS KRAŠTĄ».

Šiame romane aprašomi lietuvių Meškučio sensacingi nuotykiiai. Nepraleiskite neperskaite nei vieno «Lietuvio Brazilijoj» numerio.

Prisieklusis Vertėjas.

Verčia iš visų kalbų įvairius dokumentus kaip va: kontraktus, visokius liūdėjimus ir t. t.

Paruošia įvairius popierius įvairiuose atsitikimuose: pilietybės įgijimui.

MIGUEL OCOUGNE

Rua 15 de Novembro Nr. 32, Tel — 2-6393

Kas bus, kas nebus, bet Lietuvis nepasims!

JURIDINĖ ADVOKACIJOS KONTORA.

Advokatas, prisiekusis vertėjas ir teisinis patarėjas visokiais reikalais.

A. V. & ORSINI

Daroma: naturalizacijos ir pilietybės dokumentai, čamadas vidaus pasai, kadernetas, vedybos dokumentas, rašome įvairius prašymus ir tarpininkaujame visose teisme, bei valdžios įstaigose. Kainos prieinamos.

Priėmimo valandos 8 — 12 ir 13 — 18 vv. .

RUA LIBERO BADARÓ 8 sobr. 2º andar — sala 12.

UŽ apinokamus skelbimus redakcija ir administracija neatsako.

PIGIAUSIAS IR GREICIAUSIAS sveiciokimas tik agencija

„HAMBURGO“

Laivekortės, vyros į visas žals. Parūpinama samados iš Euresos į Braziliją. Par duodama žemė sklypais ir atkeriais mieste ir provincijoj.

Sąžiningas ir greitas patarnavimas visomis informacijomis. Interiore atsakinėjame ir raštu.

São Paulo, L-go 8-ia Kphigenia 13, Tel. 4—1162. Caixa postal 3272.

Atidaryta kasdien nuo 8 — 6¼ v. v. šventad. uždaryta.

Kalba lietuviškai.

SKAITYKITE IR PLATINKITE

„LIETUVIS BRAZILIJŲ“

JIS GERIAUSIAS PATARĖJAS IR DRAUGAS VISUOSE TAMSTOS

DALYKUOSE.

Laivakortės į Lietuva ir iš Lietuvos pigiausiomis kainomis

Latvų išėjimas į Europą

Kainos pigios.

CASA BANCARIA J. FRIZZO E CIA [kurta 1908 m.

Rua Mauá 207, kampas rua Conceição, prie pat Luz stoties.

Įstaigos darbe teisingumas garantuotas 100:000\$000, kurie padėti valstybės banke. Kalbame lietuviškai [įstaiga atdara kasdien nuo 8 val. ryto ligi 6 val. vakare, sekmandieniais tik ligi 12 val.

Perkame ir parduodame dolerius ir kitą svetimą valiutą geriausiomis kainomis. Šamados. Patarnavimas greitas ir sąžiningas.

Parduodame laivakortes pigiausiomis negu kur kitur kainomis. Duodame patarimą visais išėivybės klausymais. Negalintiems atvykti į São Paulo į užklausimus atsakome raštu. Rašyt galima lietuviškai arba kuria nors kita kalba.

